

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ.....	9
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ.....	13
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ	18
UCHWAŁY IZBY KARNEJ.....	22
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	24
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	25

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 12/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przepis art. 36 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. Nr 30, poz. 163 z późn. zm.) obejmuje swym unormowaniem także taką sytuację, w której w sprawie o wydanie części nieruchomości sąsiedniej legitymowany biernie jest tylko jeden ze współwłaścicieli i tylko on jest pozwany, natomiast w sprawie o rozgraniczenie rozpoznawanej w postępowaniu nieprocesowym byłby konieczny udział wszystkich współwłaścicieli?”

III CZP 13/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy będący przedmiotem zaskarżenia obowiązki złożenia przez pozwanych – wydawcę oraz autorów materiału prasowego i redaktora, który spowodował publikację tego materiału – oświadczenia przeproszającego powoda za naruszenie jego dóbr osobistych w tym materiale prasowym, jest dla tych pozwanych obowiązkiem wspólnym w rozumieniu art. 378 § 2 k.p.c.?”

III CZP 14/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy powagą rzeczy osądzonej objęte jest roszczenie o zasą-

dzenie odsetek od zaległych odsetek wyrażonych kwotowo za określony czas, które zostały prawomocnie zasądzone na rzecz wierzyciela jako świadczenie uboczne wraz z roszczeniem głównym?”

III CZP 15/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy koniecznym warunkiem zastąpienia walnego zgromadzenia przez zebranie przedstawicieli – jako najwyższy organ spółdzielni – jest zamieszczenie w statucie postanowienia określającego liczbę członków, po przekroczeniu której dochodzi do zastąpienia walnego zgromadzenia przez zebranie przedstawicieli?”

2. Czy przepis art. 37 § 1 prawa spółdzielczego w zakresie jakim nakazuje określenie w statucie liczby członków, po przekroczeniu której walne zgromadzenie może być zastąpione przez zebranie przedstawicieli jest przepisem bezwzględnie obowiązującym?”

3. Czy w przypadku zarejestrowania statutu niezawierającego opisanego w punkcie 2 pytania postanowienia dochodzi do skutecznego zastąpienia walnego zgromadzenia przez zebranie przedstawicieli członków?”

III CZP 16/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zakazy określone w artykule 20 pkt 7 a-d ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 893) muszą być zamieszczone w treści statutu stowarzyszenia, czy też dla nadania stowarzyszeniu statusu organizacji pożytku publicznego wystarczające jest zamieszczenie

tych zakazów w jego akcie wewnętrznym jakim jest uchwała Zarządu Głównego?”

III CZP 17/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy roszczenie poszkodowanego lub jego następcy prawnego, skierowane do ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody jest roszczeniem z umowy ubezpieczeniowej w rozumieniu art. 9 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 124, poz. 1151 ze zm.) oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 ze zm.)?”

III CZP 18/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy art. 12 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 71, poz. 733 ze zm.) ma zastosowanie do spółdzielczych praw do lokalu?

2. Jaka jest wzajemna relacja pomiędzy art. 11 i 12 ustawy o ochronie praw lokatorów (...), a art. 42 ustawy z dnia 16 września 1982 r. prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2003 r. Nr 188, poz. 1848)?”

III CZP 19/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu przedsta-

wione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Jakiej opłacie sądowej podlega skarga na postanowienie zespołu arbitrów w sprawach o zamówienia publiczne, w szczególności, czy pobiera się od takiej skargi wpis stały w kwocie 3 000 zł zgodnie z § 18 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 grudnia 1996 r. w sprawie określenia wysokości wpisów w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 155, poz. 753 ze zm.), czy też należy odpowiednio stosować przepisy dotyczące opłat od zażalenia, tj. 1/5 wpisu stosunkowego (§ 9 ust. 5 powołanego rozporządzenia)?”

III CZP 20/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy twórcy wzoru użytkowego przysługuje na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 października 1972 r. o wynalazczości (Dz. U. z 1984 r. Nr 33, poz. 177 ze zm.) roszczenie o zapłatę wynagrodzenia w stosunku do jednostki, która rozwiązanie stanowiące wzór użytkowy wytworzyła na własne potrzeby produkcyjne osiągając z tego korzyści eksploatacyjne?”

III CZP 21/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy tytułowi egzekucyjnemu wydanemu przeciwko spółce jawnej, któremu sąd na podstawie art. 778¹ k.p.c. nadał klauzulę wykonalności przeciwko wspólnikowi tej spółki, można nadać klauzulę wykonalności także przeciwko osobie pozostającej w związku małżeńskim ze wspólnikiem, w trybie art. 787 k.p.c.?”

III CZP 22/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy przyznane stronie przez sąd w postępowaniu rozpoznawczym zwolnienie od kosztów sądowych rozciąga się poprzez art. 771 k.p.c. na postępowanie egzekucyjne również w takim zakresie, że strona ta, będąca na etapie egzekucji dłużnikiem, wolna jest od opłaty egzekucyjnej należnej komornikowi sądowemu i przez to nie jest możliwe jej ściągnięcie od tej osoby?

a w razie odpowiedzi negatywnej:

2. Czy dłużnikowi przysługuje w toku postępowania egzekucyjnego uprawnienie do żądania zwolnienia go od opłaty egzekucyjnej należnej komornikowi, a jeśli tak, to w jakim trybie i przez kogo jest rozpoznawane?”

III CZP 23/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy w sprawie o separację dopuszczalna jest zmiana przez powoda w apelacji żądania na żądanie orzeczenia rozwodu?

2. Czy w takiej sprawie dopuszczalne jest wystąpienie przez powoda w apelacji z roszczeniem orzeczenia eksmisji pozwanego ze wspólnego mieszkania?”

III CZP 24/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy hipoteka zwykła przez odesłanie we wpisie do treści umowy o kredyt bankowy zabezpiecza odsetki umowne z tytułu

przeterminowanego zadłużenia w wysokości zmiennej, określanej uchwałą organu banku, czy też tylko odsetki ustawowe, a nadto czy za cały okres opóźnienia, czy też z ograniczeniem wynikającym z art. 1025 § 3 k.p.c.?”

III CZP 25/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na podstawie art. 5 pkt 3 Konwencji o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych sporządzonej w Lugano dnia 16 września 1988 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 10, poz. 132) uzasadniona jest jurysdykcja sądu polskiego w sprawie z powództwa obywatela polskiego, mającego miejsce zamieszkania w Polsce przeciwko osobie – spółce kapitałowej prawa niemieckiego, mającej siedzibę w Niemczech w przypadku, w którym miejsce gdzie nastąpiło zdarzenie będące, według twierdzeń powoda przyczyną szkody nie znajduje się na terytorium żadnego z Umawiających się Państw, natomiast na terytorium jednego z Umawiających się Państw (Polski) znajduje się miejsce, w którym według twierdzeń powoda powstała szkoda?

a w razie odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie:

Czy znaczne pogorszenie się sytuacji życiowej najbliższego członka rodziny zmarłego, mogące skutkować przyznaniem stosownego odszkodowania jest bezpośrednią szkodą, uzasadniającą zastosowanie art. 5 pkt 3 Konwencji o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych sporządzonej w Lugano dnia 16 września 1988 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 10, poz. 132)?”

III CZP 26/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Rzeszowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zasada prekluzji procesowej w zakresie zgłaszania twierdzeń, zarzutów i dowodów na ich poparcie przewidziana w art. 479¹² § 1 k.p.c. oraz art. 381 k.p.c. dotyczy również zarzutu bezwzględnej nieważności czynności prawnej (art. 58 § 1 k.c.) i wniosków dowodowych na jej potwierdzenie?”

III CZP 27/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy komornik sądowy prowadzący postępowanie zabezpieczające na wniosek prokuratora okręgowego – który wydał postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym na poczet grożącej podejrzanemu grzywny oraz obowiązku naprawienia szkody – i dokonał zajęcia ruchomości ustalając postanowieniem koszty postępowania zabezpieczającego, winien za podstawę ustalenia 5 % wartości zabezpieczanego roszczenia (art. 45 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji – Dz. U. Nr 133, poz. 882 z późn. zm. – w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją ustawy z dnia 24 września 2004 r.) przyjąć wartość faktycznie – efektywnie, zajętego mienia, czy też wartość wskazaną przez prokuratora w postanowieniu o zabezpieczeniu?”

2. Czy postanowienia art. 49 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji – Dz. U. Nr 133, poz. 882 z późn. zm. (ale przed nowelizacją ustawy z dnia 24 września 2004 r.) mają zastosowanie także do postępowania zabezpieczającego, czy też wyłącznie odnoszą się do postępowania egzekucyjnego?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 80/04 – z dnia 9 lutego 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie

W postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu oświadczenie, o którym mowa w art. 97 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (tekst jedn.: Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 ze zm.), podlega badaniu według stanu prawnego obowiązującego w dacie jego złożenia.

III CZP 81/04 – z dnia 9 lutego 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

Sąd orzekający w sprawie o eksmisję z lokalu mieszkalnego, nie jest uprawniony – w razie niezaskarżenia uchwały o wykluczeniu członka ze spółdzielni mieszkaniowej – do ustalenia, że nie doszło do wygaśnięcia spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu na skutek niezachowania przesłanek określonych w art. 11 ust. 8 w zw. z art. 11 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2001 r. Nr 71, poz. 733 ze zm.).

III CZP 82/04 – z dnia 9 lutego 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie

Akcjonariusz spółki, który był członkiem jej zarządu, nie jest legitymowany do wystąpienia z powództwem o stwierdzenie nieważności uchwały walnego zgromadzenia w przedmiocie wyrażenia

zgody na dochodzenie przeciwko niemu roszczeń o naprawienie szkody wyrządzonej przy sprawowaniu zarządu.

III CZP 79/04 – z dnia 11 lutego 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu

Spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu przysługujące na podstawie art. 215 § 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze łącznie obojgu małżonkom pozostającym w ustroju rozdzielności majątkowej stało się z dniem uchylecia tego przepisu przedmiotem ich wspólności w częściach ułamkowych.

III CZP 83/04 – z dnia 11 lutego 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Sprawa, w której powód dochodzi kwoty niższej, niż wskazana w art. 505¹ pkt 1 k.p.c., stanowiącej resztę zaspokojonego wcześniej roszczenia, którego wysokość przekraczała kwotę określoną w powyższym przepisie, podlega rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym.

III CZP 84/04 – z dnia 11 lutego 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie

1. Wyrok zespołu arbitrów podpisany przez arbitrów w sposób określony przepisami rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 marca 2004 r. w sprawie regulaminu postępowania przy rozpatrywaniu odwołań (Dz. U. Nr 56, poz. 547) spełnia wymagania formalne.

2. W pozostałym zakresie odmówiono podjęcia uchwały.

III CZP 53/04 – z dnia 18 lutego 2005 r. w składzie 7 sędziów na

wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego

Wykazanie przez dziennikarza, że przy zbieraniu i wykorzystaniu materiałów prasowych działał w obronie społecznie uzasadnionego interesu oraz wypełnił obowiązek zachowania szczególnej staranności i rzetelności, uchyla bezprawność działania dziennikarza.

Jeżeli zarzut okaże się nieprawdziwy, dziennikarz zobowiązany jest do jego odwołania.

III CZP 85/04 – z dnia 23 lutego 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Dopuszczalna jest droga sądowa do dochodzenia przez gminę górniczą ustalenia nieważności umowy o restrukturyzację zobowiązań pieniężnych z tytułu opłaty eksploatacyjnej, zawartej na podstawie przepisów ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o dostosowaniu górnictwa węgla kamiennego do funkcjonowania w warunkach gospodarki rynkowej oraz szczególnych uprawnieniach i zadaniach gmin górniczych (Dz. U. Nr 162, poz. 1112 ze zm.).

III CZP 88/04 – z dnia 23 lutego 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

Posiadanie przez spółkę akcyjną z siedzibą w Luksemburgu, udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością mającą siedzibę w Polsce, nie jest prowadzeniem działalności gospodarczej w rozumieniu art. 1 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (Dz. U. Nr 149, poz. 703 ze zm.).

III CZP 89/04 – z dnia 23 lutego 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

1. Osoba, która jako wspólnik spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wytoczyła powództwo o odszkodowanie na podstawie art. 294 § 1 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27 czerwca 1934 r. – Kodeks handlowy (Dz. U. Nr 57, poz. 502 ze zm.) traci w tym procesie legitymację czynną po wykluczeniu jej ze spółki prawomocnym wyrokiem sądowym.

2. Odmówiono odpowiedzi na pytanie drugie:

„Czy na podstawie art. 294 § 1 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 czerwca 1934 r. – Kodeks handlowy (Dz. U. Nr 57, poz. 502 ze zm.) – obecnie art. 295 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037 ze zm.) – powództwo mogło zostać wniesione przeciwko osobie trzeciej, która wyrządziła szkodę spółce z ograniczoną odpowiedzialnością?”

III CZP 86/04 – z dnia 24 lutego 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Zarzut zapisu na sąd polubowny, dotyczącego stosunku prawnego pomiędzy wystawcą weksla, a remitentem, jest skuteczny w stosunku do wystawcy weksla także wtedy, gdy pozwanym, obok tegoż wystawcy weksla, jest poręczyciel wekslowy, który nie był stroną umowy poddającej spór pod rozstrzygnięcie sądu polubownego.

III CZP 87/04 – z dnia 24 lutego 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Świdnicy

W sprawach, o których mowa w art. 373 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 60, poz. 535 ze zm.) orzeka sąd w składzie jednego sędziego.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

I CK 210/04 – wyrok z dnia 26 sierpnia 2004 r.

Umowa barterowa, wykazując cechy zbliżone do umowy zamiany, jest konsensualna, odpłatna i wzajemna; rodzi skutki zobowiązujące obie strony do przeniesienia własności rzeczy, a w okolicznościach określonych w art. 155 § 1 k.c., również skutki rozporządzające; przeniesienie posiadania rzeczy wymagane jest – w warunkach określonych w art. 155 § 2 k.c. – jedynie do osiągnięcia skutku rzeczowego (przeniesienia własności), a nie do ważności samej umowy.

III CK 382/03 – wyrok z dnia 23 września 2004 r.

Wydanie rzeczy ruchomej stanowiącej przedmiot darowizny może nastąpić nie tylko przez jej fizyczne przekazanie obdarowanemu, ale także sposobami wskazanymi w art. 348 zdanie drugie k.c. oraz art. 349-351 k.c.

I CK 246/04 – wyrok z dnia 24 września 2004 r.

Oceny zapisu zawartego w testamencie sporządzonym w okresie międzywojennym dokonuje się na podstawie ustawy wskazanej w art. 28 w zw. z art. 1 i 3 ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o prawie właściwym dla stosunków prywatnych wewnętrznych (Dz. U. Nr 101, poz. 580 ze zm.).

IV CK 640/03 – wyrok z dnia 28 września 2004 r.

Umowa zlecenia zawarta na czas oznaczony może być wypowiedziana przez każdą ze stron w każdym czasie (art. 746 k.c.).

II CK 18/04 – postanowienie z dnia 29 września 2004 r.

Zaskarżenie w trybie administracyjnym aktu własności ziemi przerywa bieg terminu zasiedzenia (art. 123 § 1 pkt 1 w zw. z art. 175 k.c.).

IV CK 20/04 – wyrok z dnia 30 września 2004 r.

Stwierdzenie przez Trybunał Konstytucyjny niezgodności z Konstytucją RP przepisów art. 2 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1995 r. o zmianie ustawy o pracowniczych ogrodach działkowych (Dz. U. Nr 99, poz. 486 ze zm.), stwarza podstawy do ustalenia, w drodze powództwa z art. 189 k.p.c., nieważności umowy przeniesienia użytkowania wieczystego, zawartej w oparciu o niekonstytucyjne przepisy, także przed ogłoszeniem powyższego wyroku.

IV CK 21/04 – wyrok z dnia 30 września 2004 r.

Czas od rozpoczęcia okupacji niemieckiej do ponownego uruchomienia właściwych sądów polskich nie podlega wyłączeniu z przewidzianego w art. XXXIV przepisów wprowadzających prawo rzeczowe i prawo o księgach wieczystych okresu skrócenia terminu zasiedzenia; to samo dotyczy okresu skrócenia terminu zasiedzenia przewidzianego w art. XLII przepisów wprowadzających kodeks cywilny.

Przywrócenie posiadania w rozumieniu art. 345 k.c. zakłada rzeczywiste odzyskanie przez posiadacza władztwa nad rzeczą także w wyniku skorzystania ze środków prawnych służących do

ochrony posiadania.

IV CK 455/04 – postanowienie z dnia 30 września 2004 r.

Postanowienie wstępne wydane na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. Nr 85, poz. 388 ze zm.) powinno, uznając za usprawiedliwione co do zasady żądanie ustanowienia odrębnej własności określonych lokali, określać zakres prac umożliwiających ich wyodrębnienie.

IV CK 713/03 – wyrok z dnia 30 września 2004 r.

Postanowienie statutu spółki akcyjnej uzależniające ważność uchwał od uczestnictwa w walnym zgromadzeniu reprezentanta Skarbu Państwa dysponującego jedną imienną, uprzywilejowaną akcją, jako sprzeczne z art. 20 kodeksu spółek handlowych (ustawa z dnia 15 września 2000 r. – Dz. U. Nr 94, poz. 1037 ze zm.) jest nieważne na podstawie art. 58 § 1 k.c.

IV CK 86/04 – wyrok z dnia 7 października 2004 r.

W sprawie, w której syndyk działa na rzecz upadłego (art. 60 § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. – Prawo upadłościowe, tekst jedn.: Dz. U. z 1991 r. Nr 118, poz. 512 ze zm., art. 144 § 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze, Dz. U. Nr 60, poz. 535), świadczenie dochodzone przez syndyka lub przeciwko syndykowi podlega zasądzeniu na rzecz upadłego lub od upadłego.

II CK 68/04 – wyrok z dnia 15 października 2004 r.

Wskazanie w załączniku do podania o otwarciu postępowania układowego wierzytelności, może być traktowane jako jej uznanie, a

nie jako zrzeczenie się zarzutu przedawnienia.

IV CK 91/04 – postanowienie z dnia 20 października 2004 r.

Przepis art. 192 pkt 3 k.p.c. nie ma zastosowania do oceny skutków procesowych zbycia przez wnioskodawcę w toku postępowania o zniesienie współwłasności praw do rzeczy wspólnej.

I CK 204/04 – wyrok z dnia 20 października 2004 r.

Przewidziany w art. 91 k.p.c. zakres umocowania z mocy samej ustawy nie uprawnia pełnomocnika procesowego do złożenia materialnoprawnego oświadczenia o potrąceniu. Oświadczenie woli mocodawcy o udzieleniu pełnomocnictwa do złożenia takiego oświadczenia może być jednak złożone w sposób dorozumiany.

II CK 96/04 – postanowienie z dnia 22 października 2004 r.

Po wydaniu postanowienia o udzieleniu przybicia na rzecz określonych licytantów (art. 987 i art. 988 k.p.c.), nie mógłby już być uwzględniony wniosek wierzyciela o zawieszenie postępowania egzekucyjnego bez względu na jego przyczynę.

II CK 128/04 – wyrok z dnia 22 października 2004 r.

Przewidziane w art. 527 § 2 k.c. powiązanie pomiędzy czynnością prawną dłużnika i stanem jego niewypłacalności (lub powiększeniem niewypłacalności) nie można ujmować jako kauzalnego związku adekwatnego w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. właściwego w zakresie odpowiedzialności odszkodowawczej. Wystarczy tu bowiem zwykle wykazanie tego, że zaskarżona czynność spowodowała rezultat w postaci niewypłacalności dłużnika lub powiększyła taką niewypłacalność.

III CK 410/03 – wyrok z dnia 27 października 2004 r.

Użycie cudzego znaku towarowego w celu reklamowym i informacyjnym jest dozwolone, jeżeli nie prowadzi do mylącego wrażenia o istnieniu gospodarczych powiązań pomiędzy uprawnionym ze znaku a używającym go w tym celu.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 12/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy użyty w przepisie art. 13 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (jedn. tekst: Dz. U. z 2002 r. Nr 11, poz. 109) zwrot «nieletni, który dopuścił się czynu karnego, o którym mowa w art. 1 § 2 pkt 2 lit. a, ale w chwili orzekania ukończył lat 18», wobec którego sąd właściwy według przepisów kodeksu postępowania karnego rozpoznając sprawę na podstawie art. 18 § 1 pkt 2 u.p.n., może wymierzyć karę z nadzwyczajnym jej złagodzeniem, oznacza osobę, która w chwili orzekania nie ukończyła lat 21?»

I KZP 13/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy pojęcie wprowadzenia do obrotu w rozumieniu art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117 z późn. zm.) oznacza wprowadzenie (w sposób pierwotny) do obrotu towarów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym, czy też także zachowania osób towar taki po uprzednim nabyciu oferujących do kolejnej (następczej) sprzedaży, a zatem osób uczestniczących w dalszej dystrybucji towaru – uczestniczących w obrocie tym towarem?»

I KZP 14/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zawarty w art. 400 k.p.k. nakaz stosowania w dalszym toku postępowania przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia w przypadku uznania, że czyn oskarżonego stanowi wykroczenie ma zastosowanie w sytuacji, gdy w ramach jednego postępowania toczącego się przeciwko skarżonemu, sąd pierwszej instancji w tym samym orzeczeniu jednocześnie uznał, że jeden z czynów zarzucanych oskarżonemu stanowi przestępstwo, a drugi czyn stanowi wykroczenie, zaś prokurator we wnoszonej na niekorzyść oskarżonego apelacji kwestionuje całość orzeczenia sądu pierwszej instancji, a tym samym oznacza, że należy stosować przed sądem drugiej instancji przepisy Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, co do czynu uznanego w wyroku sądu pierwszej instancji za wykroczenie oraz przepisy Kodeksu postępowania karnego co do czynu uznanego w wyroku sądu pierwszej instancji za przestępstwo,

a w przypadku udzielenia odpowiedzi pozytywnej, czy oznacza to, iż sąd odwoławczy może wówczas rozpoznać te apelacje łącznie na jednej rozprawie odwoławczej, stosując jednocześnie obie procedury ale orzekając – stosownie do przepisów art. 400 k.p.k. – w tym samym składzie tj. składzie określonym w art. 30 § 2 k.p.k., czy też sąd odwoławczy jest zobowiązany do wyłączenia sprawy przepisów art. 400 k.p.k. – w tym samym składzie tj. składzie określonym w art. 30 § 2 k.p.k., czy też sąd odwoławczy jest zobowiązany do wyłączenia sprawy o wykroczenie i sprawy o przestępstwa do odrębnego rozpoznania i stosując wtedy już rozłącznie przepisy

Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia i przepisy Kodeksu postępowania karnego, winien raz orzekać w składzie określonym w art. 14 § 1 pkt 4 k.p.w., a w drugim wypadku orzekać w składzie wynikającym z art. 30 § 2 k.p.k.?”

I KZP 15/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy użyte w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (jedn. tekst: Dz. U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1058 ze zm.) i art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. pojęcie „pomocy prawnej udzielonej z urzędu” należy utożsamiać z gotowością do realizacji prawa do obrony wynikającą z samego faktu wyznaczenia obrońcą z urzędu, czy też z faktycznym udzielaniem pomocy prawnej?”

I KZP 16/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy użyte w art. 31 § 1 k.k.s. określenie „przedmioty stanowiące przedmiot przestępstwa skarbowego” odnosi się jedynie do wymienionych w art. 29 ust. 1 k.k.s. „przedmiotów pochodzących bezpośrednio z przestępstwa skarbowego”, czy też obejmuje wszystkie kategorie przedmiotów wyszczególnionych w art. 29 ust. 1-4 k.k.s., a w szczególności narzędzie lub inny przedmiot stanowiący mienie ruchome, które służyło lub było przeznaczone do popełnienia przestępstwa skarbowego (art. 29 ust. 2 k.k.s.)?”

I KZP 17/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Częstochowie przedsta-

wione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w przypadku nałożenia obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 72 § 2 k.k., dopuszczalne jest określenie w wyroku terminu jego wykonania, czy też powinno to nastąpić w postępowaniu wykonawczym w oparciu o art. 74 § 1 k.k.?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 33/04 – z dnia 25 lutego 2005 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Prokuratora Generalnego:

„Czy zalegalizowane tablice rejestracyjne, wydawane na podstawie art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (jedn. tekst: Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 515 z późn. zm.) stanowią dokument w rozumieniu art. 115 § 14 k.k.?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 34/04 – z dnia 25 lutego 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie:

„Czy jeżeli przed upływem 7 dni od otrzymania przez wnioskodawcę wniosku do uzupełnienia, poprawiony wniosek wpłynie do sądu, przy czym w okresie od złożenia „pierwotnego” wniosku (z brakiem) do wpłynięcia wniosku poprawionego upłynął termin z art. 45 § 1 k.w. to należy przyjąć, że poprawiony wniosek został skutecznie złożony w pierwotnym terminie jego wniesienia, czy też doszło do przedawnienia karalności wykroczenia?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 35/04 – z dnia 25 lutego 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

Pokrzywdzony nie jest osobą uprawnioną do zaskarżenia postanowienia sądu wydanego – w trybie art. 354 k.p.k. – na wniosek prokuratora, skierowany do sądu na podstawie art. 324 § 1 k.p.k., o

umorzenie postępowania i zastosowanie środka zabezpieczającego.

I KZP 36/04 – z dnia 25 lutego 2005 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

1. Zawarty w art. 85 k.k. zwrot: „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa.

2. Nadano powyższej uchwale moc zasady prawnej.

I KZP 37/04 – z dnia 25 lutego 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu

Jeżeli na rozprawę wyznaczoną w wyniku uwzględnienia sprzeciwu, nie stawi się bez usprawiedliwienia ani oskarżony ani jego obrońca, a upłynął już termin do zaskarżenia wyroku zaocznego na zasadach ogólnych, wyrok ten staje się prawomocny także wtedy, gdy ze sprzeciwem, na wypadek jego nieuwzględnienia, połączony był, na podstawie art. 482 § 1 k.p.k., wniosek o uzasadnienie tego wyroku.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I PZP 1/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy twórcy wzoru użytkowego przysługuje na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 października 1972 r. o wynalazczości (Dz. U. z 1984 r. Nr 33, poz. 177 ze zm.) roszczenie o zapłatę wynagrodzenia w stosunku do jednostki, która rozwiązanie stanowiące wzór użytkowy wytworzyła na własne potrzeby produkcyjne osiągając z tego korzyści eksploatacyjne?”

II UZP 2/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę dopuszczalne jest kwestionowanie przez organ rentowy jedynie wysokości wynagrodzenia za pracę wynikającego z umowy zawartej pomiędzy pracodawcą a pracownikiem i przyjęcie przez tenże organ przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w konkretnym kwartale roku w miejsce wynagrodzenia umówionego przez strony?”

**UCHWAŁY IZBY PRACY,
UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

I PZP 9/04 – z dnia 8 lutego 2005 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Dopuszczalne jest wypowiedzenie przez pracodawcę warunków umowy o pracę w okresie roku, w którym wobec pracownika przejętego w trybie art. 23¹ k.p. stosuje się postanowienia dotychczasowego układu zbiorowego pracy (art. 241⁸ § 1 k.p.), jeżeli wywołuje ono skutek po upływie tego roku (art. 241⁸ § 2 k.p.).

II UZP 10/04 – z dnia 8 lutego 2005 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Okres odbywania zasadniczej służby w obronie cywilnej do dnia 31 stycznia 1992 r. przez junaka pełniącego obowiązki strażaka w zawodowej jednostce ochrony przeciwpożarowej jest okresem równorzędnym ze służbą w rozumieniu art. 13 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (jedn. tekst: Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67 ze zm.).

II PZP 13/04 – z dnia 10 lutego 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze

Przepis art. 4a ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagro-

dzeń u przedsiębiorców oraz zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2 ze zm.) znajduje zastosowanie tylko do tych samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, które w dniu 1 stycznia 2002 r. zatrudniały powyżej 50 pracowników.

II PZP 1/05 – z dnia 17 lutego 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Toruniu

1. W sprawie o sprostowanie zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu droga sądowa jest dopuszczalna.

2. Do rozpoznania takiej sprawy właściwy rzeczowo jest sąd rejonowy – sąd pracy.